

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-332/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/337/EWG zmieniona dyrektywą 97/11/WE — Ocena oddziaływania przedsięwzięć na środowisko naturalne — Wzajemna zależność pomiędzy czynnikami mogącymi ulec naruszeniu bezpośrednio lub pośrednio — Obowiązek publikacji oświadczenia dotyczącego zakresu oddziaływania przedsięwzięcia — Ograniczona ocena przedsięwzięć inwestycyjnych o charakterze miejskim położonych poza obszarami miejskimi — Przedsięwzięcie budowy centrum wypoczynkowego w Paternie)

(2006/C 131/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: G. Valero Jordana i F. Simonetti, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna lub błędna transpozycja art. 3, art. 9 ust. 1 oraz pkt 10 lit. b) załącznika II do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 7) — Brak zastosowania przepisów przejściowych ustanowionych w art. 3 dyrektywy 97/11/WE — Brak przedłożenia do oceny przedsięwzięcia budowy centrum wypoczynkowego w Paternie (Valencia)

Sentencja

1) Dokonując niepełnej transpozycji art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., nie dokonując transpozycji art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337 zmienionej dyrektywą 97/11, nie przestrzegając przepisów przejściowych ustanowionych w art. 3 dyrektywy 97/11, nie dokonując poprawnej transpozycji pozostający w związku z nimi przepisów pkt 10 lit. b) załącznika II jak również art. 2 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 97/11, oraz nie poddając procedurze oceny oddziaływania na środowisko naturalne przedsięwzięcia budowy centrum wypoczynkowego w Paternie, a w

konsekwencji nie stosując przepisów art. 2 ust. 1, art. 3, art. 4 ust. 2, art. 8 oraz art. 9 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 97/11, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona) — Matratzen Concord AG przeciwko Hukla Germany SA

(Sprawa C-421/04) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 89/104/EWG — Podstawy odmowy rejestracji — Artykuły 28 i 30 WE — Swobodny przepływ towarów — Środek o skutku równoważnym — Względy uzasadniające — Ochrona własności przemysłowej i handlowej — Słowny krajowy znak towarowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim — Znak towarowy składający się z wyrazu zapożyczonego z języka innego Państwa Członkowskiego, w którym pozbawiony jest on charakteru odróżniającego lub jest opisowy w odniesieniu do towarów, dla których został zarejestrowany znak towarowy)

(2006/C 131/30)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Matratzen Concord AG

Strona pozwana: Hukla Germany SA

Przedmiot

Pytanie prejudycjalne — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 30 WE — Ochrona własności przemysłowej i handlowej — Ukryte ograniczenie w handlu między państwami członkowskimi spowodowane krajowym słownym znakiem towarowym składającym się z wyrazu, który w języku innego państwa członkowskiego jest oznaczeniem przedmiotowych towarów („Matratzen”).

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych nie stoi na przeszkodzie rejestracji w państwie członkowskim w charakterze krajowego znaku towarowego wyrazu zapożyczonego z języka innego państwa członkowskiego, w którym pozbawiony jest on charakteru odróżniającego lub jest opisowy w odniesieniu do towarów lub usług, dla których wniesiono o rejestrację, chyba że zainteresowani odbiorcy w państwie członkowskim, w którym wniesiono o rejestrację, byłoby w stanie odczytać znaczenie tego słowa.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 marca 2006 r. (wniosek Hof van Cassatie van België o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — postępowanie karne przeciwko Léopoldowi Henriemu Van Esbroeckowi

(Sprawa C-436/04) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuły 54 i 71 — Zasada *ne bis in idem* — Zastosowanie *ratione temporis* — Pojęcie „ten sam czyn” — Przywóz i wywóz środków odurzających ściągany w różnych umawiających się państwach)

(2006/C 131/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Léopold Henri Van Esbroeck

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 54 i 71 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen — Zasada *ne bis in idem* — Osoba ściągana w państwie członkowskim za nielegalny wywóz narkotyków, chociaż ta sama osoba była ściągana w Norwegii za nielegalny przywóz narkotyków i została prawomocnie osądzona w tym ostatnim państwie zanim Układ z Schengen zaczął w nim obowiązywać

Sentencja

1) *Zasada ne bis in idem*, o której mowa w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawar-

tego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen powinna znaleźć zastosowanie w przypadku postępowania karnego wszczętego w państwie umawiającym się za czyn, który doprowadził już do skazania zainteresowanego w innym państwie umawiającym się, podczas gdy KWUS jeszcze nie obowiązywała w tym ostatnim państwie w momencie ogłoszenia wyroku skazującego, o ile obowiązywała ona w tych państwach umawiających się w momencie oceny zastosowania zasady *ne bis in idem* przez instancję rozpatrującą sprawę w drugim procesie.

2) Wykładni art. 54 KWUS należy dokonywać w ten sposób, że:

- decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu KWUS stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumianego jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;
- czyn karalny polegający na wywozie i przywozie tych samych środków odurzających ściągany w różnych państwach umawiających się KWUS jest zasadniczo uznawany za „ten sam czyn” w rozumieniu tego art. 54, przy czym ostateczna ocena w tym zakresie należy do właściwych instancji krajowych.

(¹) Dz.U. C 300 z 04.12.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek Landesgericht Klagenfurt o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — A-Punkt Schmuckhandels GmbH przeciwko Claudii Schmidt

(Sprawa C-441/04) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Artykuły 28 WE i 30 WE — Środki o skutku równoważnym — Akwizycja w domu — Sprzedaż ozdób ze srebra — Zakaz)

(2006/C 131/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Klagenfurt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Strona pozwana: Claudia Schmidt